

Ein heilsa til mammu og pápa á 70 ára døgnum

pápi tann 15.08. og mamma tann. 19.09.

Eg vil byrja við at ynskja tykkum hjartaliga til lukku við 70 ára føðingar- døgnum mammu í dag, og pápi fyri einum ári síðani.

Tað kundi verið nógv at sagt um tykkum bæði, sum liggur mær á hjarta, men eg veit, so lítlatín tit eru, so ynskja tit ongan háva gjørdan burtúr í dag.

At útgreina nærri hvørt tit eru, er ein torfør uppgáva, tí í dagligari talu verða tit bert nevnd Simun hjá Turið (omma) ella Simun koyrlæranir og Lina á vaskarínum ella bert Lina hjá Simun.

Vit eru 5 dreingir sum allir uttan ein, búgva uttan fyri Klaksvík. Manni býr í Klaksvík, Ólavúr í Havn, Hogni á Toftum, Ingi í Danmörkuni, og eg í Vestmanna. 14 eru abba og ommubørnini blivin, tað elsta er 27 ár og yngsta 4 ár.

Tað kennist eitt sindur lógið at heilsa tykkum á 70 ára døgnum, ja eg meini hetta at tit fylla 70 - tit eru jú so ung í sinni, dama best, tá ið nógv fólk eru rundan um tykkum og stákanin er stór, ja sjálvst um bert ein okkara kemur innar á gólvdið. Mamma, tú hevur altíð verið ein „jonglörur“ tá ræður um mat. Hóast tú plagar at siga „eg eigi einki inni“, so stendur eftir lítari løtu burtur úr þú ongum eitt væl dekkad borð við væl-smakkandi mati, sum verður etið á svað í svøriði. Nú eg eri við matin mamma, so minnst eg sum smádrongur, tá fyrirreikarar til brúðleyp og veitslur plagdi at ringa og spyrja, um tú kundi standa fyri matinum, og teg fingur sjáldan eitt nei. Men tað sum hugtók meg mest var, tá ið tú takkaði fyri, men var noydd av einhvøjrari orsök at siga nei. So settist tú hóast hetta við blýant og pappír, tí teg hóast títt nei, vildi vita, hvussu tú hevði gjørt og hvussu nógv av hesum og hasum skuldi nýtast, mamma soleiðis er tít bara.

Tolsemi hevur altíð fylgt tykkum báðum, tað var tann tíð tað ongar dappleygur-røklar(mammur) vóru, hóast vit høvdu „gentu í húsinum“ og vit skuldu passast eina ávísa tíð á degnum, tí mamma var til arbeiðis á vaskarínum. Utan himpr, hetta tók pápi sær av, vit „trillaðu runt býin“ í skúlavogninum, allotfari liggjandi uppá tvørs í bakrútnum, og vinkaðu til bilin, sum koyrdi aftanfyri, men hetta kravdi sítt tol, bæði at sita við einum næmingi til rúðurs og einum lítlum ótolnum dreingi í bakrútnum. Ja, nú hugsað verður um hetta, tað man hava verið strævið pápi. Tað kom meiri enn so fyrri, tí tú helt at bótur var góður fyrri sálina, at fótólurin bleiv tikið úr viðförsrúminum, og vit vóru settir av uppi við fótólsvøllin og heintaðir tá koyrtímin var liðugur. Ja onkuntíð í góðveðrinum varð tann slutta bambustráðan rykt fram og vit vóru settir av fyrri at fiska ternumurtar til kettuna niðanfyri kjøthandlin hjá Jonhard Larsen. Vit skilja hetta betur í dag, pápi.

Tað skerst ikki burtur, at tí í dagliga yrki tykkara hava verið stóðföst, tí mamma starvaðist í samfull 30 ár á Klaksvíkar sjúkrahúsi, sum leiðari seinastu árin, og pápi hevur verið koyrlæranir í 33 ár. Eg komi at minnst fráfarirngar - røðurnar, sum vóru hildnar, tá tú, mamma, gavst á sjúkrahúsinum, har kom fólk úr eystri og vestri, rósandi orð um hetta og hatta. Eftir fáum árum fekst tú bilbúgt við jättanina, sum var

tí vaskaríði, varð sagt. Og ikki minst orðini frá lækaninum, um teg góðu argumentini, sum tú hevði givið til teir høgu menn-irnar í Havn, so vaskaríði framvegis er í Klaksvík í dag. Tað kann av røttum sigast, at tá var tað meiri tinni meðmenniskju ið tú hugsaði um, enn teg sjálvan, tí tú visti, at tú skuldi leggja frá ter skjótt.

Sum koyrlæranir í 33 ár, tað munnu nógvir kilometrar vera koyrdir, nógv orðini søgd. Tey kendastu munnu tað verða minka, blinka, speeda, rætta upp, til høgri, til vinstri, bremsa, kopla úr, kopla í, og CHIPS í 2 gear o.s.v., ja tað kann tykjast lógið at nakar tímir at sita í bili í 33 ár. Pápi, eg veit, um eg spurdi teg, um tú hevði valt okkurt annað, so svaraði tú kortane, tú hevur nevniliga tað viðfóddu, at tú vilt koma í samband við nógv fólk. Samstundis sum tú hesi 33 árin hevur verið koyrlæranir, so hevur tú eisini røkt onnur álitisstørv. Í 15 ár røkti tú postkoyringina til postbátin, sum sigldi til Kallsøyna og Kunoyanna, inntil hetta bleiv broytt og postverkið fór sjálvst at koyra. Seinastu 17 árin hevur tú trúfastur koyrt skúlabørnini í Árnafirði. Hetta at børn skulu stundisliga í skúla, man liggja nær. Altíð fert tú so stundisliga frá húsum, at lagt er uppfyri einhvøjrari hindring í tíðarættanini. Fáur man vita, hvussu høgt tú gongur uppi hesi Árnafjarðabørn, pápi, tí tá tú vart sjúk og lá dæsin á hospitalinum, ressaðist tú á og arrangeraði hvussu fram skuldi farast við børnunum í Árnafirði. Tíðindablaðið Sosialin hevur tú eisini koyrt í bláðsøurnar í Klaksvík í 5 ár. Hóast blaðið kemur til býin við ferjun, just tá tíðindasendingin er í luftini í SVF, so bíðar tú ikki til seinri, nei blaðini eru í øllum blaðsølunum 15 minuttir seinri, ja pápi, sum tú plagar at taka til, fær ein ábyrgd - so má álít vera í.

Eg kundi hugsað mær at hildið fram at hugleitt um tykkum bæði, mamma og pápi. Tað hevði bliðið til nógvur síður, eldri ein verður, fleiri minnir koma fram, eisini frá vinmonnum minum koma stuttlig minnir, eitt nú segði ein, at „barnagardurin hjá Linu og Simun“ var eitt upplivisli, hóast hetta ikki var ein skipað inntuition. Hann mintist eisini, at fótólsvøllur vóru í t smølu gongini, hjá okkum, so eitt teppi fyrri og annað eftir, varð slitið upp, alt meðan tit søgdu, „lat teir, tað er so stutt teir eru ungir“. Var tað gott veður, so vóru vit í túninum og leiktu fótól, og um veðrið ikki var til vildar, so var eingin avmarking, hvussu nógvir LB-spælarnar sluppu inn, ja har var hjartarum.

Einaferð enn, hjartaliga til lukku, og mong góð ár framvið.

Heilsan

Birgir

Seinastu tíðirnar nærkast

Fólk verða fylt av Andanum og uppliva sjónlig ting, sum minna um stóru vekingartíðirnar í seinastu øl, og sum benda aftur á frábodanirnar í Bíbliuni um komu Harrans í teimum seinastu tíðunum

EDVARD JOENSEN

Fólk uppliva sjónlig ting og lata seg upp fyri Andanum á møtunum, sum hildin verða í andanum av vekingini, sum byrjaði í Toronto í Canada fyri umleið trimum árum síðani.

Colin Dye, sum er prestur við Kensington Temple hjá Hvítusunnusamkomuni í London, sigur um tað, sum fer fram á hesum møtum, at tað er: „úthelling av Andanum, sum má viðfarast við umhugsni og ikki talast fyri ella ímóti.“

Men tað er einki, sum eins og nakad nýtt andaligt, sum kann fáa fólk at tosa just fyri ella ímóti.

Er hent fyrr

Hóast Toronto rørsan er rættiliga nýggj, eru tað ikki nýggj og ókend ting, sum henda á møtunum, sigur ein av fyrirleikarunum av stevnuni í Føroyum. Tað hendir just tað sama, sum hendir hjá teimum stóru vekilsprædikantunum í Scotlandi í seinastu øld.

Men tað tykist líkasum, at tað, sum hent er longri aftur í tíðini, hava fólk lættar at góðtaka, sigur kelda okkara.

Men vit vita frá Skriftini, at aðrir enn Jesus høvdu mátt at grøða fólk og gera onnur undurverk, so tað átti ikki at verið so lógið, um fólk enn í dag hava hesar gávur.

Fólk koma á møti og verða fylt við nýggjum mátti at fara út aftur í lívið við. Fólk, sum annars vóru heilt útbrend, tey lata seg upp og siggja nýtt ljós.

Og tað henda undirverk á hesum møtunum, Fólk, sum hava verið sjúk leingi, gerast frísk aftur. Summi uppliva at verða so fylt av heilugum Anda, at tey fáa krampur og svima.

Colin Dye, prestur í Kensington Temple, samanber hesa vekingina við aðrar stórhendingar, sum farnar eru fram í hesi øldini. Sum til dømis, tá Hvítusunnurørsan varð til í Los Angeles í 1906 og tær karismatisku rørsurnar, sum komu fram í sekstíárunum.

Fyrirleikararnir siga, at tað, sum hendir nú, er profeterað í Halgubók. Og tað bendir á, at ríki guðs er komið nær, og tær seinastu tíðirnar nærkast, sigur ein av fyrirleikarunum av stevnuni.

Allastaðni frá

Tað byrjaði í Toronto og hevur nú breitt seg víða. Og tað eru fólk úr øllum heiminum, sum koma til

fundirnar.

Tað, sum hendir og rører seg úti í stóra heimi, kemur eisini til Føroya.

Føroyingar vóru í Íslandi til eina slíka stevnu fyrr í ár. Og tey vóru so upplyft av tí, tey høyrdu og sóu, at tey hava hildið sambandi við líka.

Og vikuskiftið 26 - 28 september koma tveir prædikmenn úr Ohio og Toronto at leiða fundirnar, sum verða í Ítróttarhøllini á Hálisi.

Stevnan verður skipa sum

seminar, har fólk kunnu tekna seg til at luttaka. Eisini verða fundir á Sjómansheiminum og í Filadelfia í Havn fyri prestum, samkomuleiðarum og -tænarum. Higar til hava gott hundrad fólk teknað seg til seminarini, sum verða í samband við vitjanina av teimum báðum prædikamonnum úr Amerika.

Men sjálvsagt verða eisini møti í Ítróttarhøllini, har øll kunnu koma uttan at siga frá frammanundan.

KT TÆNASTAN
Support
Programming

MS-Access
Pagemaker og CorelDraw

RING!

KT Tænastan v/ Jann Kjærbaek
Heygsgørdi 22, Tórshavn
Tlf. 11143 • Fax 17743

Til húsið...
ÚTHURÐAR

Ein góð úthurð skal lúka nógv krov.
Hon skal halda kulda og óðudum gestum úti, og
samstundis vera innbjóðandi. Vit hava hana...
Vit hava úthurðar í nógvum ymiskum sniðum.

-tá talan er um tað allar besta

Ring ella kom inn á gólvdið og fá eitt prát við okkum um tín tørv.
Vit eru altíð til reiðar at geva tær eitt gott tilboð.

P/F FØROYA GUGGI
P/F VATNSØYRA SNIKKARVIRKI

Tel. +298 32177 & 32411 Fax +298 32166

